פעולת פתיחה על ציונות – ציונות הרבה פנים לה

זמן: 20-30 דקות

קהל היעד: חניכים בגילאיי תיכון

מטרה: *החניכים יבינו כי לציונות אין הגדרה אחת, ולכל אחד יש ציונות אחרת *עידוד התלמידים לחשוב ולמצוא את הקשר שלהם לארץ ישראל

מחלקים את הקבוצה ל2-4 קבוצות, תלוי במספר הילדים. מחלקים לכל קבוצה מספר שווה של כסף.

מציגים לחניכים מושגים שעושיים להרכיב ציונות, משחקים "מכירה פומבית", על הקבוצות לקנות מושגים שלדעתם מרכיבים ציונות. (ראה נספח)

*מציגים את השלל- כשנגמרת המכירה כל קבוצה מציגה את המושגים שהיא קנתה ומסבירה למה לדעתה הם מושגים חשובים. זה השלב של הדיון והמסקנות- כשהם מדברים על למה הם קנו את המושגים שהם קנו הם בעצם מציגים את מה שבעיניהם מרכיב את הציונות.

> *שואלים- האם אתם חושבים שיש הגדרה אחת לציונות? מביאים את משל המצפן (ראה נספח).

המסר- אין הגדרה אחת לציונות, לכל אחד יש את הציונות שלו, ויש לו דרכים משלו לבטא אותה.

כך מתבטא גם בתערוכה של בצלאל- כל אחד מבטא את הציונות בדרך שלו.

Live in Israel

רותם כסלו- שינשינית בקליבלנד 2012-2013 Donate money to Israel

Buy products which are produced in Israel

Be interested in things that happen in Israel

Learn the history of the State of Israel

Condemn violence against weak nations

Volunteer in Israel

Travel all over Israel

Joining the IDF

Do pro-Israel propaganda abroad

Speaking Hebrew

כשהייתי ילד קטן היה לי דוד אהוב, מביא מתנות. יום אחד רכש לי מצפן קטן ולימד אותי למצוא את כיוון הצפון. לכל מקום שהלכתי נשאתיו איתי, וראשית דבר ביררתי היכן הצפון. בכל מקום הראתה המחט היכן הצפון. בבית הספר, בגן המשחקים, בחדרי, בחנותו של אבא. בביקורו הבא חד לי דודי חידה, שאל אותי: ואם תעמוד ממש על הקוטב המגנטי ?הצפוני, להיכן תצביע המחט

השאיר אותי חסר אונים, מוחק כל תשובה שעלתה בראשי, עד שהודיע לי, שם, בקוטב, המחט תשתגע. תצביע מעלה, מטה, הצידה, לכל מקום יפה המצפן להראות הצפון בכל מקום עלי אדמות חוץ מהצפון עצמו.

כך אמר דודי. ומה הנמשל? כמה קלה היתה הציונות כשכל כולה היתה כיסופים לציון. בכל מקומות הגלות, בפולין וברוסיה ובתימן ובמרוקו הראתה המחט היכן הכיוון, מה נדרש לעשות. אבל מרגע שבאנו לכאן,לציון, השתגעה המחט. כאן נכון שם נכון והכול סחרחר

"אמיר גוטפרוינד, "העולם קצת אחר כך")

"When I was a child I had a beloved uncle who brought gifts every time he visited. One day he gave me a little compass and taught me how to find the north. I took the compass with me everywhere I went, and the first thing I did was find out where the north was. In every place the needle showed the north. At school, in the playground, in my room, in Father's store. On his next visit, my uncle asked me a riddle: If you stand right at the north pole, where will the needle point?

His question stumped me, and he rejected every answer I could think of. Then he told me: There, in the north pole, the needle will go mad. It will point up, down, sideways, every which way. The compass is good for showing the north in every place on Earth except for the north itself.

That is what my uncle said. And the moral?

How easy was Zionism when all it consisted of was longings for Zion. In all the corners of the Diaspora, in Poland and Russia and Yemen and Morocco, the needle pointed the way, showed us what must be done. But from the moment we came here, to Zion, the needle went mad."

("The World A Moment Later" by Amir Gutfreund)